

4.1.12

14a (משניות ו-ז) → 15b (לא חששו)

Note #1: there are multiple דאורייתא levels of טומאה

- 1) אבי אבות הטומאה (a corpse)
- 2) נטמא באהל, שרץ, זב, טומאה, e.g. original source of טומאה: אב הטומאה
- 3) אב הטומאה – anything that has come in contact with an אב הטומאה

Here are some essential rules regarding transference of טומאה

- ✚ אב can only become טמא from contact with an אב
- ✚ food and liquid can become טמא by contact with an אב or first-level וולד ("ראשון"),
- ✚ food and liquid cannot transmit טומאה (מדרבנן) liquid can transmit to liquid).
- ✚ רביעי can be a שלישי and קדש can be a רביעי
- ✚ טהור is someone who has already gone to the מקווה and is waiting for nightfall to become fully טבול יום

(1) וכי יתן מים על זרע ונפל מנגלתם עליו טמא הוא לכם: ויקרא יא, לח
(2) וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת ימים: במדבר יט, טז

I. משנה ו: two opinions regarding permissibility of "adding" טומאה to קדשים in process of its destruction

- a. הנטמא בוולד הטומאה would be disposed with טומאה הנטמא באב הטומאה ד' חנינא סגן הכהנים
 - i. Justification: even though אוכל isn't אוכל (per v. 1)...
 1. חולין: that only applies to חולין
 2. דבא (version 1): only applies to חולין ותרומה
 3. דבא (version 2): applies across the board – nonetheless, it is מטמא מדרבנן
 - b. נר שנטמא באב הטומאה would be burnt in אבי אבות הטומאה
 - i. דב יהודה: the נר here must be metal, becoming an אבי אבות הטומאה (based on v. 2 - חרב=חלל)
 1. Note: reason רב יהודה interpreted it this way is because mention of טמא מת → area where ט"מ is unique (מתכת)
 - ii. Inference: ר"ע holds that liquid is טמא מה"ת (that is the חידוש over ר"ח's testimony)
- II. משנה ז: חמץ תרומה טמאה may be destroyed with טומאה – משנה ו' inference from ר"מ's inference from ר' יוסי
 - a. ר' יוסי ור"א agree that they must be burnt separately
 - i. Disagreement (ר"א/ר"א): only about burning תלויה with טמאה ר' ר' (יהושע) permits; ר"א forbids

III. מאיר's source

- a. Cannot be: טמא+טמא; here it is טמא+טמא – in that case it is ר' חנינא
- b. Cannot be: טהור+טמא; here it is טמא+פסול – in that case it is ר"ע
- c. Answer 1: he indeed infers from ר' חנינא – which involves וולד דרבנן (מה"ת they destroyed)
 - i. And: ר' יוסי allows burning הטמאה עם תרומה טהורה after noon – both are מה"ת
 - ii. And: ר"מ allows burning even when the חמץ is מדרבנן
 1. Both agree: that the meat in ר' חנינא's case was נטמא via a liquid
 - a) קדשים: מה"ת ר' חנינא is טמא ד' יוסי
 - b) קדשים: מדרבנן ר' חנינא is טמא ד' מ
- d. Answer 2 (בר קפרא quoting ריש לקיש): ר' אליעזר/ר' יהושע
 - i. Reason: טמא בטמא מה"ת (מה"ת they destroyed) → no source for this ruling
 1. Source: not ח: תרומות ח: ר"י allows leaving טמא barrel exposed – that is גרמא, here it is active
 2. Proper source: ח: תרומות ח: ר"י allows saving תרומה wine with כלים טמאים to keep it from "infecting" חולין wine
 - a) Challenge: ר"א/ר' יהושע ר"מ cannot be responding as if ר"מ inferred from ר"מ – תוספתא פסחים א:
 - i. Reason: he counters from ר' חנינא's testimony
 - ii. Answer: ר' חנינא's testimony – thought it was from ר' חנינא's testimony
 - b) Then: ר' יוסי challenged from ר"א/ר' יהושע – countering that they agree that they are burnt separately
 - i. And: the case of the broken barrel is different, in that it involves חמץ חולין
 1. Note: the minimal loss of wood involved in making separate fires isn't reckoned